

Földi pokol... a drog, avagy Cháron a lelkek révésze...

*"Emeld fejed, s ne félj: ki ide följön
halandó földről, kell, hogy megtanúlja,
hogy sugarunktól szeme meg ne törjön."
Az új tűz így erősített meg újra;"*

(Dante: Isteni színjáték)

IN MEMORIAN

Egy drogfogyasztó fiatal édesanyjának

Levele

(Svájc, 1993.)

Az édesanya vallomását egy svájci drogambulancián rögzítették hangszalagra. Sajnos, már csak a tragédia után fordult az édesanya szakemberekhez, s találta meg a támogatás lehetőségét.

Gondolatait mintegy tanulságul hagyta meg mindazoknak az édesanyáknak, akiknek fiai, lányai élnek, boldogok, s örömet szereznek szüleiknek.

Tamulságul, hogy soha ne jussanak az Ő sorsára, soha ne kelljen oktalannul gyászolniuk, soha ne éljék meg az Ő kínjait:

"elvesztettem! 19 éves lenne most nyáron... Nem tudom,... Nem emlékszem, mikor kezdődött a baj a gyermekemmel! Kiskorában féltettük ... Szerettük ... Mindig jó volt hozzánk.

Talán 10 éves lehetett? ... Lehet, hogy 12 ... Éves?... Mintha 100 év telt volna el! Igen! Akkor nem jött haza,... Vagy későn jött haza? Eleinte azzal, hogy a barátainál volt... Mi nem tartottuk nagy bűnnek! ... Növése is magas volt ... Szegény ... Szegény fiam... Barátok?... Ma már tudom, hogy csak csábítói voltak... Akkor nem figyeltük annyira őket!... Más is barátkozott velük... Igen!... Férjemmel néha veszekedtünk!... Nem volt mindig nyugalom és derű otthon... Talán itt rontottuk el? ... Akkor nem jutott eszünkbe, hogy ez is hozzájárulhatott. ... Ma már tudom!... Későn!... Nagyon későn!... Semmiségnek tűnt ... Látszott.

*A gyerekek nyomot hagyott a lelkében ... Igen! Látom a szemé ... Félt a kiabálásunktól ... Ijedt a szeme ... Félt!
Később... Egy-két hónap múlva... Rendszeres lett a hazulról elmaradás! Próbáltuk erőszakkal... Otthontartani... Nem sikerült... Kiabált mindenki a családban... Szégyellünk a szomszédok előtt ... Romlott ... Romlott a helyzet! Fiam! Fiam! Nem értettünk meg! Nagyot hibáztunk, vége az életnek! Igen! Kérdezzük utólag mit? ... Mit tehettünk volna? Sokat! ... Később már nem is aludt otthon... A szomszédok mondták, hogy berúgva látták a barátaival. ... Az én fiam? Berúgva? Nem lehet igaz!"*

*Egyszer csak jött a rendőr... Meg valami szociális ember hozzánk. Megijedtünk! A férjem csak állt és nem tudott szólni! ... Mi történt? Baj van? Bizony az!... Felelték nekünk. Jóságos ég! ... Biztosan a gyerek?!... Igen, az - mondták! Mit tudnak róla?- kérdezték a rendőrök. Semmit! Talán iszik!... Nem mindig jön haza... Rosszak a barátai... Feleltük.
Nem vettem semmit észre a fiunkon? - kérdezték!... Itthon nem, csak... Sápadtabb... Sokat fekszik... Nem eszik... Fáj a feje... Nem szeret beszélni ...*

Mondtuk, hogy menjünk orvoshoz... Ő nem akart..., nagyon mérges lett ... Ráhagytuk!

*Asszonyom! A fia drogot fogyaszt rendszeresen, évek óta - mondta a rendőr. Beszállítottuk a pszichiátriai klinikára. Nagyon rossz az állapota.
Elájultam!... Nem tudtam, mi történt akkor, de rettenetes érzés volt... Az én fiam? Drogot fogyaszt? Nem lehet igaz?... Rosszul van? Kérdeztem tőlük.*

Földi pokol... a drog, avagy Cháron a lelkek révésze...

Nem akartam hinni, amit hallottam... Szörnyű... Még ma is rágondolni... A klinikán látni a fiamat... Nem is akarom felidézni! Halott sápadt... Arca megnyúlt... A keze néha rángatózott... Fiam!... Fiam!... Alig ismertük meg szép gyermekünket... Naponta jártunk be hozzá... Többször is... Gondolkodtuk! ... Sirattuk fiunkat!

Nem vettük észre a tüszúrások tömegét a karján? - kérdezték az orvosok! Nem!... Nem tudom még ma sem... Igaz az ingét nem vette le előttünk ... Nagy fiú volt ... Külön szobában lakott ... Ha otthon volt ... Sajnos, az utolsó időben egyre ritkábban. Túladagolás! Ezt hallottuk az orvosoktól! ... Nem tudnak segíteni, de mindent elkövetnek ...

*Biztos megtettek mindent ... Őket nem akarom hibáztatni! ... Meghalt,... Csendesen ... Pár nap alatt ... Pár óra alatt! ... Ma sem tudom! Mit tettünk?... Mit nem tettünk?... Mit tehattünk volna?... Mi a válasz?... Ha tudtam volna.. Ha időm lett volna... Ha több figyelmet szenteltem volna... Ha megértőbb lettem volna... Ha igazán szerettük volna... Ha segítettünk volna... Talán sohasem nyúlt volna a droghoz ... Ma nem kellene siratnom... **Édesanyák! Szeressétek, vigyázzatok, óvjátok gyermekeiteket a bajtól!"***

Két oldalas színes oldal!